

Patru din zece companii nu sunt pregatite sa se conformeze facturarii electronice la nivel generalizat (studiu EY)

Patru din zece companii (39%) nu sunt pregatite sa se conformeze facturarii electronice la nivel generalizat, 32% se declara pregatite în proportie de 30-50%, iar aproape o treime dintre cei intervievati au spus ca nu au analizat înca impactul acestei cerinte, conform unui studiu EY România.

Sistemul RO e-Factura ar putea deveni obligatoriu la nivel generalizat, chiar începând cu 1 ianuarie 2024, pentru toate tipurile de tranzactii între firmele stabilite în România.

La finele lunii iulie 2023, Consiliul Uniunii Europene a acordat României derogarea de a aplica masuri speciale pentru adoptarea facturarii electronice obligatorii, decizia fiind aplicabila pentru perioada 1 ianuarie 2024 - 31 decembrie 2026.

Având în vedere ca sistemul RO e-factura este aplicat înca de la 1 iulie 2022 de o parte dintre firmele românești (pentru facturarile B2G, produse cu risc fiscal ridicat sau voucherele de vacanta), dar majoritatea companiilor au asteptat decizia Consiliului UE privind facturarea electronica generalizata, EY România a derulat un studiu pentru a înțelege cât de pregatiti sunt agentii economici sa se integreze în sistemul RO e-Factura generalizat si care ar fi perioadele de timp de care au nevoie pentru o înrolare cu succes în sistem.

Potrivit companiei de consultanta, vestea buna este ca o mare parte dintre respondenti au ca obiectiv principal în aceasta perioada pregatirea pentru momentul facturarii integral electronice, majoritatea covârșitoare a respondentilor (78%) fiind în tema cu faptul ca autoritatile fiscale iau în calcul ca programul e-Factura sa devina aplicabil cu caracter generalizat si ca acest lucru s-ar putea întâmpla chiar de la 1 ianuarie 2024.

Vestea mai putin buna este ca, la mai putin de 6 luni înainte de 1 ianuarie 2024, se desprind o serie de provocari, pentru care ar fi nevoie de mai mult de o jumătate de an pentru rezolvare.

"În asteptarea unei decizii din partea autoritatilor fiscale cu privire la data exacta de la care facturarea electronica devine obligatorie în România, companiile ar fi trebuit sa înceapa deja demersurile pentru a putea integra procesele si sistemele de facturare utilizate în prezent cu sistemul RO e-Factura. 1 ianuarie 2024 se apropie cu pasi repezi si, chiar daca autoritatile vor decide sa amâne adoptarea e-factura la o data ulterioara lui 1 ianuarie 2024 sau sa acorde o perioada de gratie, asa cum s-a întâmplat în cazul altor raportari fiscale, precum SAF-T sau RO-transport, experienta practica ne-a aratat ca o astfel de implementare necesita cel putin 6 - 12 luni, depinzând, bineînțeles, de diversitatea operatiunilor economice, dar si de particularitatile si nivelul de integrare si automatizare a solutiilor de facturare folosite în prezent de companii", arata Georgiana Iancu, coordonatorul Practicii de Taxe Indirecte si Digitalizare Fiscala, EY România.

Din punct de vedere al canalelor de transmitere a facturilor, din sondajul EY reiese ca modul în care mediul de afaceri românesc factureaza în acest moment este destul de eterogen, cele mai multe companii utilizând un mix de canale.

Astfel, la întrebarea privind caile prin care sunt emise si comunicate în prezent facturile catre clienti, 57% dintre respondenti au declarat ca fac acest lucru electronic (cu 11% dintre respondenti care utilizeaza EDI), 11% comunica prin posta/curier pentru exemplarele printate, 22% factureaza atât electronic, cât si pe hârtie, iar restul de 10% factureaza prin diverse canale fiind înrolati si în sistemul RO e-factura pentru produsele cu risc sau canalul B2G.

Cât privește facturile de la furnizori, acestea sunt primite în cele mai multe cazuri electronic - 44% (e-mail, EDI), apoi prin curier/posta (imprimare pe hârtie) - 30%, prin SPV și unul din canalele de mai sus pentru facturile aferente bunurilor cu risc fiscal ridicat sau pe relația B2G - 5%, alte cai (de exemplu, atât electronic, cât și pe hârtie) - 21%.

În privința modului de preluare a datelor aferente facturării clienților în sistemul financiar-contabil, 85% din respondenți au indicat faptul că procesul este automat sau semi-automat. La polul opus, în ceea ce privește facturile primite de la furnizori, a reieșit că datele din facturi sunt preluate în proporție semnificativă, respectiv 66%, manual.

"Aceasta arată că, deși putem vorbi despre costuri de implementare ridicate, standardizarea adusă de e-factura ar trebui, în timp, să fie însoțită de o reducere a timpilor necesari procesării facturilor, dar și a costurilor aferente", precizează Georgiana Iancu.

În ce măsură consideră companiile românești că sunt pregătite pentru aplicarea facturării electronice de la 1 ianuarie 2024? "Nu suntem pregătiți" - au răspuns 39%, respectiv 32% care au declarat că sunt pregătiți în proporție de 30-50%. Surprinzător sau nu, aproape o treime dintre cei intervievați au spus că nu au analizat încă impactul acestei cerințe.

"Vedem din răspunsurile primite și faptul că 42% din respondenți au început analiza specificațiilor pentru e-factura și consideră că au înțeles cerințele în proporție de 50%. Acest fapt ne arată că sunt încă destul de multe detalii care nu au fost înțelese de companiile respondente și care necesită analiză suplimentară și îndrumări din partea autorităților fiscale sau a unor experți în facturare electronică, ceea ce justifică și termenele mai extinse de care vor avea nevoie companiile pentru a se conforma noilor reguli de facturare, așa cum releva și datele primite în sondajul EY", arată Georgiana Iancu.

Întrebați care ar fi un intervalul considerat rezonabil pentru conformarea la regulile de facturare electronică prin intermediul platformei disponibile prin Ministerul de Finanțe, respondenții au indicat astfel: 30% din companii au nevoie de 6 luni până la 1 an, 26% din companii au nevoie de 1 până la 2 ani, în timp ce 20% din companii au nevoie de peste 2 ani.

"Surprinzător sau nu, 24% dintre respondenți estimează că au nevoie de până la 6 luni pentru conformare, însă trebuie să avem în vedere faptul că în această categorie sunt cel mai probabil incluse și acele companii care au făcut deja pași pentru facturarea prin sistemul RO e-factura prin prisma produselor cu grad ridicat de risc sau a facturilor B2G", mai explică Georgiana Iancu.

Principalele costuri suplimentare pe care companiile consideră că le vor avea pentru adaptarea la cerințele RO e-Factura vor fi generate de implementarea unei soluții tehnice care să permită generarea facturii electronice, comunicarea prin SPV și procesarea ulterioară a mesajelor generate din SPV în legătură cu e-Factura, au exprimat peste trei sferturi (76%) dintre companiile participante la sondajul EY. Au urmat, în ordine, asigurarea unei piste de audit între factura tradițională și e-Factura (arhivare, reconciliere, trasabilitate) - 11%, costuri cu resurse umane suplimentare - 5%, în timp ce 7% din respondenți se arată îngrijorati de toate aceste constrângeri. Surprinzător, doar 1% din respondenți și-au ridicat problema asupra unui potențial impact asupra fluxurilor de numerar, în cazul condiționării de către clienți a plății facturilor de transmiterea prin SPV.

"Preocuparea exprimată cu precădere asupra costurilor generate de o astfel de implementare este justificată întrucât, în funcție de diversitatea canalelor de facturare utilizate în prezent, toate acestea vor trebui alinate și integrate cu un singur canal de facturare, RO e-factura. În același timp, companiile vor trebui să se preocupe și de cum vor asigura de acum înainte o pistă fiabilă de audit între factura și bunurile/serviciile facturate, dar și de modul în care sunt pontate facturile în contabilitate. Concluzionând, amintim companiilor că facturarea

electronica, în completarea SAF-T, va permite administratiei fiscale sa detina o baza de date ce poate actiona ca unica sursa de adevar. Având acces la toate datele financiar-fiscale, baza de date a autoritatii fiscale va deveni cea mai valida versiune a acestor date. Prin urmare, companiile vor trebui sa se asigure ca informatiile din sistemele ERP se potrivesc întocmai cu ceea ce se regaseste în baza de date a administratiei fiscale", concluzioneaza Georgiana Iancu.